

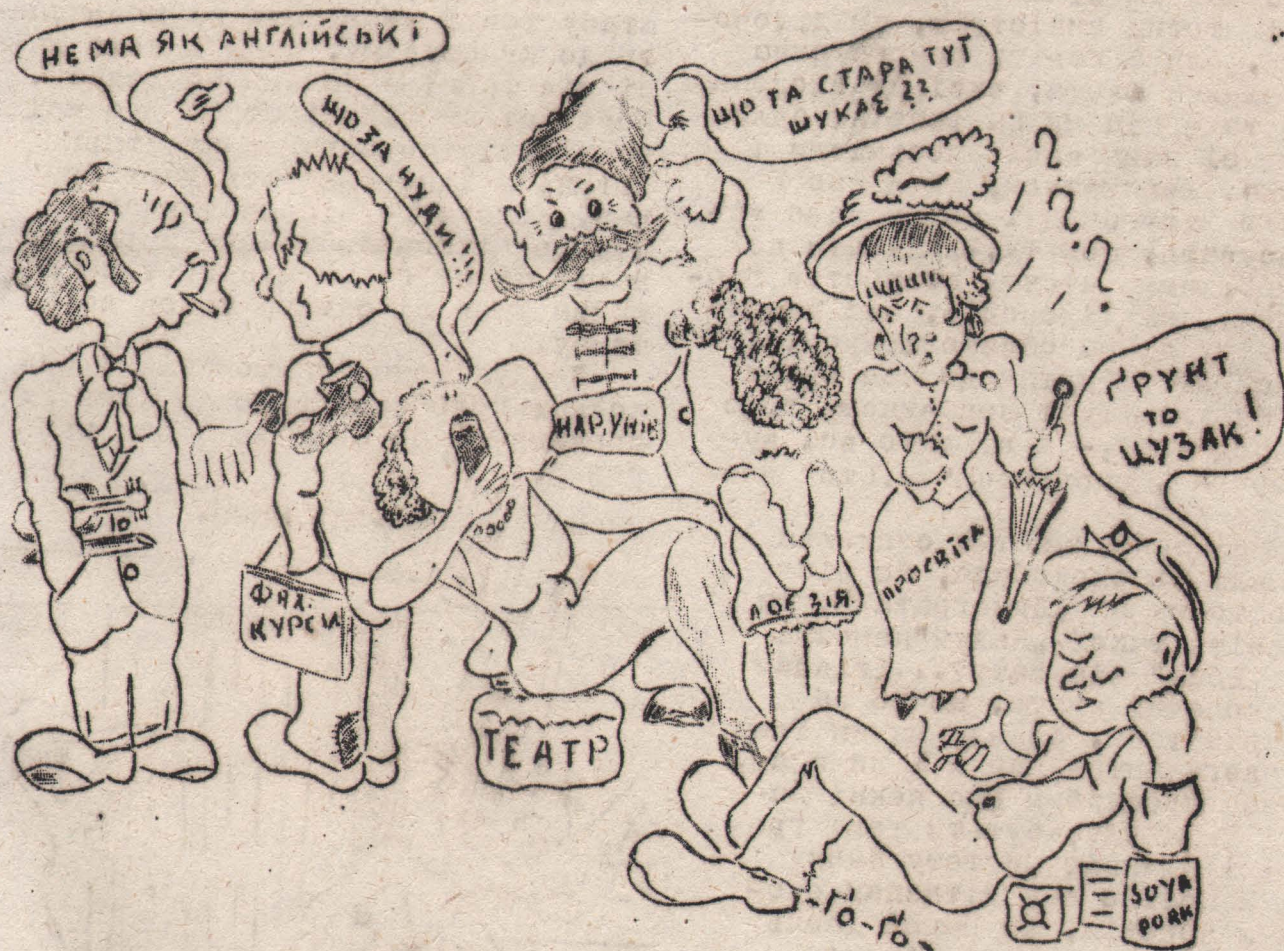
Вилітас цо два тижні.

Табор Українських Полонених.

Рік II.

Ріміні - Італія, 23.6.46.

Ч.13./25/

ЩЕ Й "ПРОСВІТА"...

ТАБОРОВИК: - Ну й дбають за мою освіту... Орхестра грає, аж другим танцювати хочеться, хоч сама танцює, як їй другі заграють, на фізичних і інших курсах можна придбати папір до курення, жовті черевикі й якийсь ֆах, в театрі можна побачити гарні декорації, ще кращі на артистах..., Університет дає можливість ходити до театру, поети й преса пишуть про мене й про Табор, але, але... що хоче тут бабуся "Просвіта"?! Здавалося, що вже давно на смерть померла...Що робити... муть культурні й освітні референти?!...

Славайсу!

Чесні Ридакторці! Писавем Вам вже раз про тоті племи на сонцю, а ниньки хочу ше віписати тиш і за тоті білі племи, жи то були в востатні "Восі"... Присейбо, - повідаю Вам, - ажим сі счудував екїм то вздрів. Зара мисі припімнули часи за польскої, коли то такі венкші й менчі племи сі поевлели по рузьних наших казетах. Ну, - рахувати туди то були динчі часи і хлоп мусів так гулети, ек му польскі пани вігравали... Іднак ЕКО в "Комари" віписував та вімальовував ни лиш всіх тотих міністрів, ци дідоводів, али й навіть самого пана маршалка Ювефа, ексі му сподобало та й ніц му за тото ни було. От, сі пани взяли посьмієли і шлю. Меркувавем, жи в нас в легру тим бардзі можна все віписувати, бож ту, - рахувати всі свої, нима ніских старостів Гродзких, ні дідоводів, ані гавтоманів, ци райобвикомкомкомів, би свої штири дутки до нас пхали і би хлоп фурт нагавицема тріс перед ними, - а е, екто всі вугорс - "Димогратия"... Отож ведлук того лоді Вам диверт, жи ни сі така казетна синдзюра вцалі ни онеодобала, бо ніби шо то ми за "Димогратия", жи навіть такої "Байки" ниможна в "Восі" віписати?... Хтївбим а конечні знати, шо то за байка така, бо вже ми ни іден колега нитав, ци я і ни знаю, отож просивбим Вас пекні пани Ридактір, - бутьти такі гречі і віпишіт ми тоту байку а я кольмо шей дітискам своим вопевім, ек Панбі дасць цісливо вирнутисі д'хаті. Радивбим Вам пани Ридактір, - побалікайти си с тотими панами кумфіскатурами, на хлопский рзум бе венци такого ни робили, бе тосі габсоцотні нікому ни подобое, бо пруч большівників, - цаий світ е ниньки протів диктаторства. Ми сі тиш повинні примати тотих припісів, ци

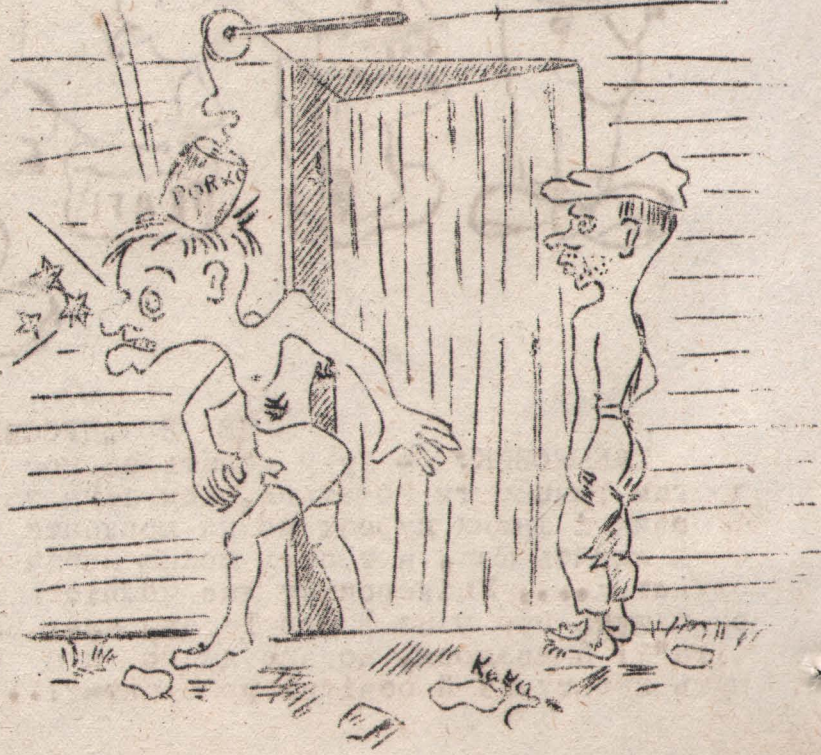
паліграфів: "Слобода народам, - слобода людині"... і, "Слобода праси, - слобода слова"...

Ек зачуваю, - то с Канади дужи досить наших кумістєж ої позанисувало на "родіну". І певні, мают рихт, шо будут нас намовети, - нех перши сами ідут та спробуют, ек сі файні жне під сонцим сталінівскої кунстудіі, а туди, ек шо сі від того "сонці" ни ростопе, - дістому закажут би там ниїхав... Мавем кольмо в Хравці дєтька і мусі дужи файні там поводило, али він здавна сі кохав... в чирвоні фалбі... отож ек большівники в 1939 році нас "вїзвелили", - він сі то тим врадував жи не вітримав і льшивши жінку з дітискама, - сам поїхав на "Вільну Вокраїну". І знасти шо сі з ним стало?... дєсь в Перемішли на границі гімїли го большівники зашєд нїмецкого шпїона і... шлїт го трафїв...

Зачувавем, жи бунцудзьного зі штабу хочут принєсти на команданта до кунцитраку, ведлук того жи сі міє файні з людьми вонходити. Повідают жи він зі штабу вже всіх музикантів порозганєв на штири вітри, а ідного навіть гарєштував. Колєги го віпроваджували з порадов і пороли такого марша жи навіт ми ни грали музики такого екїм іхав зі своїов євков до шлюбу.

Ведлук тотих гавтоматів у виходках коло дєрий то ни іден іх проклинає, бо си гулю набив на голєві.

Востанїтї на здорові.
Фидь Юшка.

Де-Бу

912206 110 Se=e=e 000

РІК ЗА НАМИ!! - Милый Боже!!!
Перед нами - огорожа...
Перед нами - дріт колючий...
А за нами? - Страх і бучі...

Бідкаються мудрі люди:
- Що то буде? - Що то буде?
Я - старизні вірний все,
Кажу - що ЯКОСЬ ТО БЕЕЕ!!!

Ще рік тому: низькі дроти,
За дротами - к л я в і шкоти.
Лізея фосою під дріт,
Щоб годинник пізнав світ.....

Ф е ж и ф л е к т о р, ваки, вежа,
Сітка, нині, в ф а й н и й десень.
Щопід дріт тикати? - Дзв'яски!!!
З о л ь д ч е р брамою теж пустить.

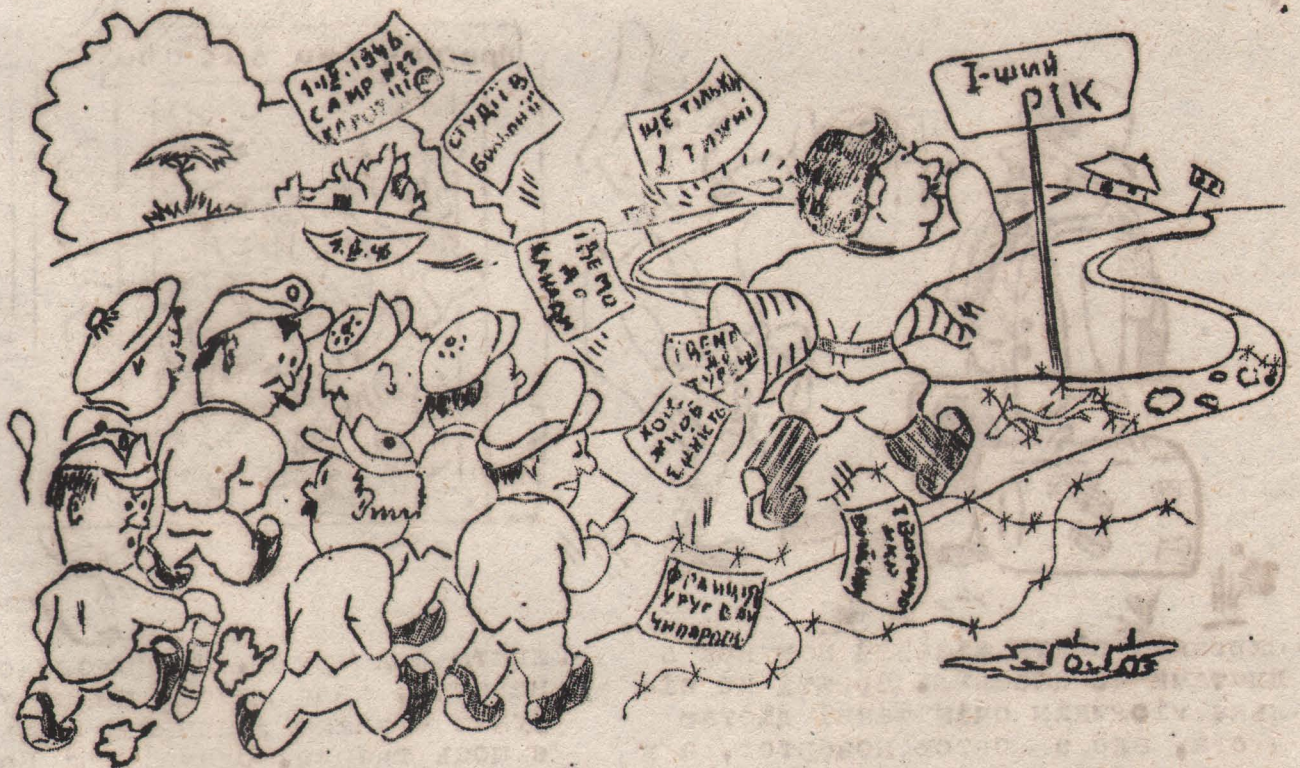
А рік тому... Де - де - де!
Я ж казав - Якось то беее!!
Де лиш ступиш - курси й курси,
Універок, К.М. бурса...

Я ж ідею злоту маю:
Курс Злодійський закладаю!...
Кажуть к у м п л і, що ми цюри-
А тут маеш... „Де культури“

Лізуть всі - й не бородаті...
Навіть ю н г и ті смаркаті!..
А за рік - то кожний йолоп
З і х е р матиме докторат...

Так об землю лихом, люди!
Лагер ще з п'ять років буде!!
Хто таки не в тім'я бийий,
Зможе всього ще навчитись...

Тільки - слухайте мене!
Кажу Вам: - ЯКОСЬ ТО БЕЕЕ!!!

... Від паролі - до паролі
І кінця немає долі...

ВУЙКО

ДІСТАВ

Мотто:

"Ти, брате, любиш Русь,
Як не люблю, сарака!
Ти, брате, патріот,
А я собі собака."

/І.Франко/

Добре мати вуйка в Америці. Напишеш листа, закінчив символічним словом - "скиталець", а він вже знає, що має прислати нещасливому кузинові. При допомозі різних оголошень у "Свободі", "Америці" та інших часописах, мені вдалося віднайти й свого найріднішого вуйка, тобто моєї бабці тіточкої сестри брата, Гарасима Задерживоста, /він бездітний/. Написав до нього листа, очевидно мусів подати свій родовід, щось п'ять поколінь взад, пояснив на клопотський розум, що мене загнало до табору в Італії й чекаю коли прийде біла коверта з моєю чеською адресою, а в ній кілька зеленкуватих папірчиків з голловою гостинного Вашингтона, або

ЛЮБЛЕННИЙ ГРИЦЬ! ТВОГО ЛИСТА
ДІСТАВ... МЕНІ ПОВОДИТЬСЯ ДОБРЕ...
ВЕРТАЙ ДО ДОМУ, ТАМ Є ТИ ПЕР
БИСНЕС... ГАВ ДУ Ю ДУ...
ВІДПИШИ... ТВІЙ АНКЛЬ
МІСТЕР

ГЕРЕСІМ ЗВІДЕРОІСТ...

Я був переконаний, що вуйко не як слід поінформований про життя в краю й тому описав йому на десяти аркушовому листі про відносини, які там панували від 1913 року /тоді він виїхав до Америки/, аж до найновіших часів і заперестував гостро проти повороту на рідину, з огляду на існуючий там режим і переслідування.

Вуйко мусів довго ходити, коли нарешті знайшов товаришів з "Українських Щоденних Вістей" переклали йому листа на радянську мову. Я тим часом чекав нетерпеливо відповіді. Ходив кожного ранку й вечора під нашу голловну пошту й вкінці прочитав на оголошенню - Гриць Макельондра

скромний п'ять кілевий пакунок з листами до писання. Врешті по кілька місячним очікуванні дістаю листа, але з жовтою ковертою, а в ньому кусок паперу записаний короткими українсько-англійськими реченнями. До вчора мені вдалося відшифрувати цінну депешу й я по тяжких трудах прочитав:

листа з Америки. Діпхався до поштового майстра, взяв листа, попрубував в руках - важкий, помацав пальцями - є щось тверде. Слава тобі Господи! А серце стукає, як на першій зустрічі з дівчиною - таак... тіііі... таак... Прибіг до патра розірвав дрожащими пальцями коверту, читаю... А сто чортів тобі на бі...

штик! Знову "їдь на родину" а да-
лі "ви злочинці, бандити, градили
своїх, воювали проти батьків, вер-
тайтеся, нехай спростують і
в и й радянський суд в м и є з
вас тавро ганьби, ви..." "А на кінці
дописка: "Багато наших товаришів,
між ними й я, вертаються відбудо-
вувати зруйновану батьківщину". -
Щасливої дороги! - вивалося мені.
але що там було твердого? Ще раз
встаю руку до коверти й витягаю...
газету "Українські Щоденні Вісті."
Гарний папір, патріотична назва,
а на першій сторінці подобіє "бать-
ко народів". Потім слідує список
депутатів Верховної Ради, між ни-
ми й моя кралячка Анна Гоголь /ці-
каво, чи вміє вже підписатися?.../
На останній сторінці самі стаха-
новці: краді колгоспниці, доярки,
свинарки й телятниці, а ніче напи-
сано до риму й до ритму:

...Щаслива українська земля;
Бо з нею червона Москва!

Ерр... шкура терпне, а в животі
щось заворкотіло. Вложив старанно
газету до кишені й побіг в напрямі
лятрини. Використаємо!...

До вуйка більше не відписую.
Ну, якже ж до нього писати, коли
він вніхав відбудовувати р о д і-
н у? Зате, як добрий кузин, поп-
росив одного з наших священників
відправити панахиду за душу неро-
зумного раба Божія, Гарасима За-
черихвоста. Добрий був чоловік,
а жилося йому в Америці, як в Бо-
га за дверми, та захотілося на
старість р о д і н у відбудову-
вати. Шкода, ей Богу шкода старо-
го!...

Де-Бу

Смерть мухам!

Бзз! Бззі - Це мухи всюди.
Бий! Нищ! - Горлають люди.
Команда бідним кує мечь:
- Смерть мухам! Смерть!!! -

Мухи - страшна загроза
Для паржі, смаровоза:
Укусить, щинне... і -- пропав!!
А о н а т и м став ...

Всюди - ланки на мухи.
Гонять їх воі, що духу.
Ловецьк вже отворився Клюб,
Що не дарує мухам й в зуб!

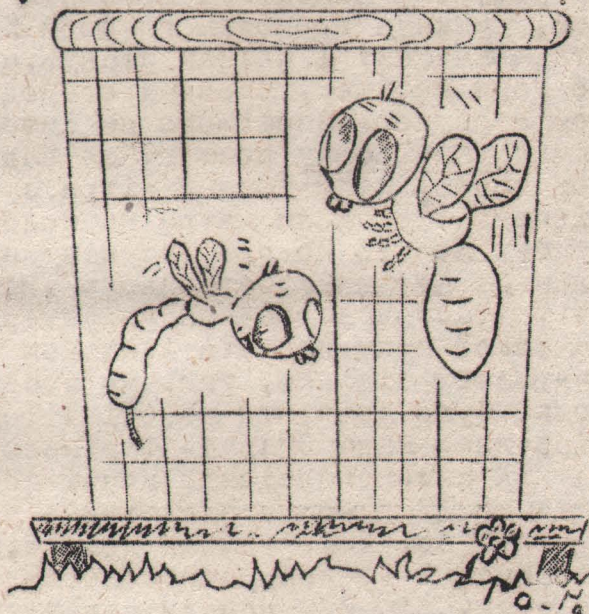
Зброя мисливців хватська:
Дротяна сітка - пацка,
Бо смерті мухам кинув зов
Сам презес Клубу - Тищенко-В...

Пан Презес - грім "хлопця",
Мисливством страх хвалиться...
Мисливський носить капелюх,
Й кишені в "портках" повні-мух!!!

Так:- смерть проклятим мухам!-
Нераз бо цокотуха
Вжалить паняночку - дівча,
Що спужне, наче бочка та...

Питає мама Мілю:
/це так колісь, в цивілю/
-- Ок, доню, що це?! - А дочка:
- Мене вкусила муха зла...

Тож:- смерть проклятим мухам!
Щоб їх не чутно... й духом!!
Бо ще готова командир
Скусати нас, як те дівча!!!...

I - Що робити? - Як там влізти?
II - Нема іншої ради, - треба ле-
тати до П. ЛУБЖОВА по інфор-
мації...

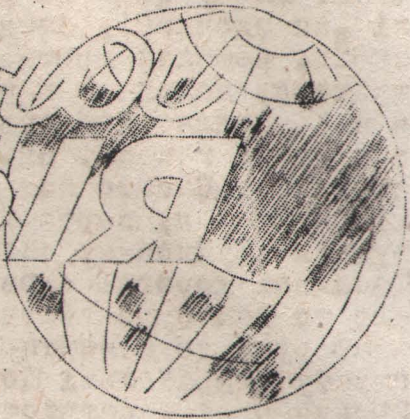
ОГОЛОШЕННЯ

Признаємо редакції "Юнацького
Зриву" повну рацію, що старшини
всюди мусять бути перші. Тут також.
Учасники відпочинкової
оселі в Концтрако
=== Подаю до загального відома, що
з днем 17.6.46 я змінив /для добра
служби! / своє прізвище з СОКІРА на
отаман ШРУБА.

+++++

Дорок

Розповідь ГЕОГРАФІЯ

7. Ростинність.

Історія ростинности на земній кулі незвичайно цікава. Спершу не було нічого, зовсім нічого, так, що око п.ген. Крата не мало зовсім на чому спочити, а цуцик п. пор. Ляхоцького не мав куди йти на короткий прохід. Потім появився розумний чоловік і вказавши рукою, крикнув громовим голосом: Хай стане шпінак! І шпінак станув, але до гори корінем, разом з огородовою обслугою. Засаджено цю історичну українську рослину ще ледвою порою, коли погані вітри з півночі підривали шатра на болоті, де був Корінь Молоді /за панування царя Мариняка Останнього/. Ясно, що фантастична рослина не витривала такої куди погноїв і цілком зварилася під нею, так, що зразу можна було подавати на стіл. Тоді зібралася Рада Старців і рішила на цій висококартійській почві посадити помідори-овоч шлякотний, розумний, бо, коли тільки дозріє, зразу гниє й не дозволяє себе людям дожерти. Нім тим почали зеленіти і інші роди городовини, як висококісна трава, меншекісна трава й така зовсім до нічого. На великих просторах, під гарним теплим сонцем, під подувом весняного вітру виростили два кущі татуну-один біля штабу, другий у Поліційній Сотні ім.хер. Бігуса, одного з героїв України... Це один кущ ріс у Городничій Школі, але його переїхало авто й він помер. Похований на цьому ж місті, а казаки щодня віддають йому почесність. Врешті помідори рішили перестати рости з браку води, а на доказ свого прокесту залишили вони сухе бадилля над поверхнею землі. Можна його оглядати, як прототип майбутнього вугілля, кожного дня по заході сонця, у відомих цілях. Назагал ростинність нашого світу ще найкраще збержена у Гарматньому Полку, зок-

рема ця з бляхи. А інша вигинула, завдяки жертвенній праці людства, що лазить не тільки по через дроти, але і по через капусту. /1 і 2 Полки/

8. Звірний світ.

Першим зразком звірнни на світі певно був пес п.хор. Артимимина, якщо не сам його власник, що сьогодні трудно висвітлити без відповідних розкопків і антропологічних досвідів. Але знані у нас породі нагадують в дечому гомо пекінензіс, китайського чоловіка /не по національності, але по подібності/. Потім довгий час не було на світі мабуть нічого, якщо не рахувати брудних італійців поза чистими дротами, аж певного дня появилася курка /ясно, у Поліц. Сотні/. Когут є в одному з полків, так, що процезження цієї породі запевнене. Курка внесла деяку кокетливість і посмак розсолу, Когут мусів лиш задоволитися посмаком. Потім появилася більше собак, але це вже не цікаве. А потім виростили тисячі голів і пів голів сотворінь, що з переду нагадують парівнів із заду, а з заду муринів з переду. Як з боків - не знаємо. Що це за сотворіння - до сьогодні не вияснено, останньому наказі Пі-Куреня про це не згадується.

/Д.Б./

ГЕОГРАФІЧНИЙ СЛОВНИК.

АВІСІНІЯ - совітська шкільна округа.
 АВСТРАЛІЯ - царство овець.
 АВСТРІЯ - кість незгоди.
 АЗЕРБЕЙДЖАН - перський Піємонт.
 АЛЬБАНІЯ - ворог Англії.
 АРГЕНТИНА - демократична диктатура.
 АТЛАНТИК - антисовітський бльоц.

x x x

Де-Бу

КУХОВАРКА

- Підкотивши собі руки,
 Ще й для більшої принуки
 Взявши в жмень кочергу,
 Щось варити я почну! -
 Так сказала Мама - Озон,
 Форкнула некаче пuzон:
 - Чари - мари... ще лиш мить...
 Бігос вже собі варить !!!
 Хриотіане - демократи,
 Рояло - аристократи,
 Комунисти, соц'ялісти,
 Розбишаки - анархісти...
 Італійські черепашки,
 Із Австралії мурашки,
 З Шкотії щось пуд устриць,
 Англо-саських фунт гнилиць.
 З Франції - пікант - фігури,
 Шибеничні грецькі шнури,
 Ката хінського топір,
 З турка бідного сім шкір...
 А тепер маленький штос -
 З СССР ЧЕРВОНИЙ СОС!...
 /І мала дитина знає,
 Що то в собі СОС той має.../

Так вариться ф а й н и й бігос,
 Але вислід - марна ф і г а...
 Бой неправне вухо чує,
 Що із к і б л я ЩОСЬ парус...
 ЩОСЬ парус, ЩОСЬ булькоче,
 Розсадити стіни хоче...
 Ідеться з к і б л я сміло вгору
 Дух Червоного Прапоу!!!
 Але Озон - стара баба -
 З діла свого вельми рада,
 З радості вже руки тре:
 - Що то з того лиш буде?!

Я ж кажу, мої панове:
 - Другий КОРИТАР - готовий!!!...

До 22 червня...

ТАСС. Американські війська сконцентрувалися над Райном. Яка їх ціль? Чого вони хочуть? Капіталісти! Фашисти! Геть...!

ТАСС. Американські війська сконцентрувалися над Одром. Що це має означувати? Нам не здається, щоб це були мирні наміри, тому, що їх трохи забагато.

ТАСС. Американські часописи подають, що совітська армія будьтоби концентрується над Одром. Неправда, вона не концентрується над Одром. Але що їх це обходить? Геть!!!

Ю-ПРЕСС. Совітська урядова агенція ТАСС подає виссану з липки відомість, що американська армія концентрується над Райном. Це не є правдою, як нас інформують. Американська армія ніде не концентрується.

ТАСС. Ясно, чого хочуть американці! Пощо вони концентруються? Щоби вдарити на СССР! Чому вони цікавляться нашими концентраціями? Щоб ослабити нашу силу! Товариші, геть, проч!

Ю-ПРЕСС. Як довідуємося, американська армія давно вже сконцентрована, але чому Совіти збігають свою? Американці не є готові до війни, але з дня на день идуть офіційного заперечення ТАССА.

/Вл.Кор./... день 22.6.41 р. на довго остаче у нашій пам'яті, так довго, доки не прийде нова, ще краща дата.

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО

і інші
інтересні

УВАГА!!!

УВАГА!!!

З огляд на диктаторські відношення в країні Сан Таборіно, демократична держава Сан Маріно загрозилась зірванням сусідських взаємовідносин і поставленням справи на денний порядок нарад ООН. Уряд Сан Таборіно рішив замінити особову цензорську установу на трьох особовий парламент, чим задумує здійснити принаймні один клич демократії:— Свобода слова!—

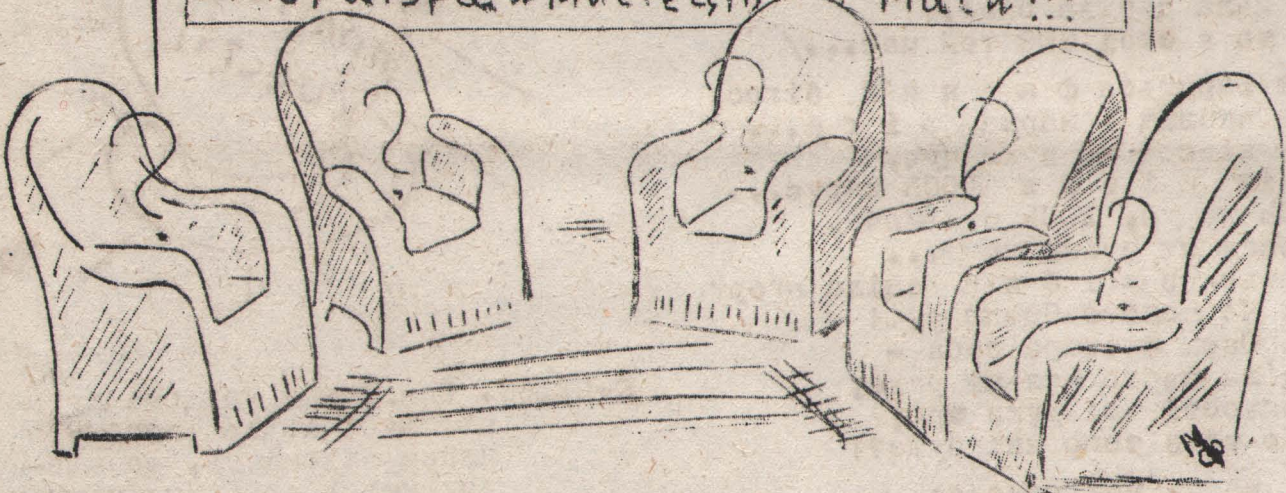
З захопленням і надією в очікуванні вітали любимоці драматичного мистецтва повертаних із довшої відпочинкової відпустки артистів і членів Таборового Театру. На

численні запити — до належить робити, щоби таку відпустку вважали, артисти тасмично відповідали, що ні вони, ні ці, що їм ця відпустку давали цього напевно не знають. Ніхто в це з цікавих не пробував і сумніватись.

Таборовий Театр приготував трагікомедію на 7 дій п.н. "БЕЗ-ДІЛЯ". Вже вкортці, бо на Різдво 1947, відбудеться премієра цієї високоідейної штуки. Квитки вступу можна вже замовляти в адміністрації.

Дирекція Таб. Театру.

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО В МАСИ!!!

Вже організується ЛІТЕРАТУРНО -- МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ.--
Когось ще бракує...

==+==+==+

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

Варстатова Сотня шукає заняття. Вміє прати, варити, може колесати діти. Продає теж акумулатори. Ласкаві оголошення приймає таборовий арешт.—

Англійська команда віддала до нашої розпорядимості кілька місць у знаній оселі в Концентраці. Хто з П.Т. старшин мавби охоту перебути 28 днів у цій курорті, хай негайно перенесеться до Варстатової Сотні.

Команда Варс. Сотні.

Репрезентаційна одинадцятка Табору шукає рятунку. Може бути теж дирингент. Вимагане знання воротарства.—

Шукаємо добровольця без лапок.

Редакція: "Дитя в Таборі".

Немає права когосьбудь у таборі вжалити. Наложено дивовижні сітки на людей. Протестуємо строго проти такої поведінки!!!

" О С А ".

++ ++ ++ ++

Видає: Пресовий Реферат

За Редакцію відп.: В. Каплун

Редагує: Колегія